

I stedet er befolkningen taget som gidsler i Saddam Husseins spil, også i det spil, der går ud på at få ophævet FN's sanktioner på trods af, at FN's Sikkerhedsråds resolutioner ikke er blevet efterlevet af Irak og Saddam Hussein.

Vi mener ikke, at det er vejen at gå at ophæve sanktionerne over for Irak. Det vil blot føre til, at Saddam Hussein vil få endnu mere spillerum, og vi ville meget nemt kunne stå i en situation, som vi gjorde for omkring 10 år siden, og vi kunne så bare begynde forfra. Ophævelse af sanktioner vil reelt føre til, at Saddam Hussein vil kunne igangsætte produktion af masseødelæggelsesvåben, og det har hverken irakerne eller verdenssamfundet eller nogen som helst interesse i.

Derimod er det jo meget fornuftigt, som også udenrigsministeren har redegjort for her i dag, og i lighed med de initiativer, der er ved at blive taget internationalt, at få målrettet sanktionerne, så Irak og Saddam Hussein ikke får mulighed for at erhverve sig masseødelæggelsesvåben eller våbenrelateret udstyr.

Jeg vil også godt påpege, at det drejer sig om at sikre, at olieindtægter ikke smutter uden om olie for mad-programmet. For vel er der FN-vedtagne sanktioner, som har sin betydning i dag, men man må også konstatere, at de jo ikke virker hundrede procent effektivt. Der er for mange olieindtægter, der smutter udenom, og som i virkeligheden også af den grund er med til at fastholde Saddam Hussein ved magten.

For Kristeligt Folkepartis vedkommende er det vigtigt, at Danmark gennem især EU er med til at yde også en humanitær indsats i Irak, sådan som det sker gennem ECHO-programmet, og at vi også lægger vægt på at tale mindretallets sag i den sammenhæng. De hører jo til de særligt udsatte grupper under det nuværende regime.

Men alt i alt har vi ikke meget forståelse for de bestræbelser, der er udfoldet især fra forespørgernes side i dag, der går ud på at give Vesten og især sanktionerne, som jeg ser det, skylden for, at det er gået, som det er gået i Irak i de sidste 10 år. Vi mener, det er vigtigt at få placeret ansvaret hos Saddam Hussein og sådan set hos ham alene.

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg er meget tilfreds med, at der er så bred opbakning til den vedtagelse, hr. Jeppe Kofod m.fl. er kommet med forslag til. Jeg har egentlig heller ikke fantasi til at forestille mig, at SF og En-

hedslisten vil ende med at stemme imod. Det håber jeg da ikke de vil.

Men jeg synes, der har været den lidt kedelige tone i debatten fra SF's side i dag, at SF skulle have en slags patent på eller en særlig stor omsorg for, at mennesker ikke lider i den her verden. Det tror jeg vi andre, som har en svagt afvigende opfattelse af, hvordan man skal håndtere Saddam Hussein som fænomen, meget vil have os frabedt. Vi er selvfølgelig lige så optaget, som SF er, af at minimere summen af menneskelig lidelse i denne verden og også specielt i Irak.

Men vi har ikke rigtig lyst til at lade det danske Folketing lave en vedtagelse, der, hvis der ellers var nogen, der lagde mærke til den i Bagdad, kunne tolkes som i den mindste måde imødekommende over for Saddam Hussein.

Jeg har redegjort for, at der er bestræbelser – mange ordførere har været inde på det – for at få sliminet og målrettet listen vedrørende sanktionsforanstaltningerne, og det er selvfølgelig også, fordi der er så meget omgængelse, så meget korruption. Der er også folk fra regimet dernede, der direkte tager penge for at forsinke sagerne og derefter får penge fra virksomheder for at lade varer komme ind på et meget forsinket tidspunkt. Og kan vi få målrettet det meget mere, så kan vi selvfølgelig også i virkeligheden medvirke til at mindske mellemhandleravancerne til folk, der er en del af regimet i Irak. Det er det, bestræbelserne går ud på.

Men tilbage står jo – og det synes jeg hr. Melchior placerede rigtigt i diskussionen med nogle meget dramatiske eksempler, at når det ikke er sanktioner, men krig, hvad enten det er krig eller sanktioner, så er der non-kombattanter, der rammes. Det var der også i Sydafrika.

Vi kan ikke indskrænke de her sanktioner så målrettet, at der ikke i en eller anden sammenhæng vil være civilister, non-kombattanter, der rammes; men vi har valgt, da vi skrev De Forenede Nationers Pagt, at have sanktionsvåbnet stående som et, vi i forskellige sammenhænge alligevel ville bruge. Vi har brugt det, fordi verdenssamfundet stod sammen om det, med succes, da det medvirkede til apartheidregimets fald i Sydafrika. Vi kan forhåbentlig få disse sanktioner indrettet, så de kommer til at virke sammen med andre ting i retning af at forhindre udviklingen af masseødelæggelsesvåben i Irak.

Men der er mange mennesker, lige så store humanister som hr. Villy Søvndal, hr. Knud Erik Hansen og hr. Søren Søndergaard, der bruger al deres fantasi, al deres skaberkraft i øjeblikket på